

# Електромагнетна теорія лучистого тиснення.

написав

*Володимир Кучер.*

---

## Вступ.

Електромагнетна теорія світла, збудована Сі. Maxwell-ем, дозволяє до дуже цікавих вислідів, а іменно, що поверхня кожного тіла, на яке паде світляна хвиля, дізнає певного рода тиснення, яке називаємо нині лучистим тисненням. Це тиснення удалось вже навіть означити чисельно на одиницю поверхні і як досвідці дальші показали, рівнає ся воно лучистій енергії, яка міститься в одиниці об'єму в случаю зовсім чорної поверхні тіла т. з. що згадана поверхня тіла поглотила всю енергію падаючих лучів.

Першим, якому прийшло на думку тиснення світла на поверхню ним освітлену, був Кеплер (1619); однак пояснював він его, як взагалі всі світляні явища в тодішніх часах, емісійною теорією. На основі сего тиснення старав ся Кеплер вже пояснити хвости комет. Зі смертю Кеплера однак пішла в забуття також его думка про лучисте тиснення, а підняв її знов до значіння Euler (1746). Досвідком викрити се тиснення старали ся насамперед De Mairan та Du Fay. Але обом не удалось отримати ясних вислідів. Се саме можнаб віднести також до вислідів, отриманих досвідною дорогою через Fresnel а (1825), Zollner-а, Bartoli-ого та Crookes-а; проби последнего довели до відкриття радіометричних явищ. Аж П. Лебедеви (1901) удалось виказати досвідною дорогою істнування лучистого тиснення; ему першому довелось отримати висліди, які годились з теоретичними обчисленнями. Опісля Nichols і Hull (1902) робили поміри лучистого тиснення і дійшли до дуже точних дат, які лише

$$U = \frac{1}{2} \iiint \operatorname{div} \mathfrak{d} \cdot \varphi \cdot d v + \frac{1}{2} \iint \mathfrak{d}_n \cdot \varphi \cdot d S.$$

Знаємо однак, що :

$$\mathfrak{d} = \frac{k}{4 \pi} \mathfrak{E},$$

де  $k$  є постійною діелектричною; для етеру  $k = 1$ , отже :

$$\mathfrak{d} = \frac{1}{4 \pi} \mathfrak{E}.$$

З огляду на III. маємо :

$$\operatorname{div} \mathfrak{d} = 0. \quad 1)$$

По узглядненю сего в останнє вираженю на енергію, отримаємо :

$$U = \frac{1}{2} \iint \mathfrak{d}_n \cdot \varphi \cdot d S,$$

що після теорема Gauss-а можна перетворити на :

$$\iint \mathfrak{d}_n \cdot \varphi \cdot d s = \iiint \operatorname{div} \mathfrak{d} \cdot \varphi \cdot d v - \iiint \left( \mathfrak{d}_x \frac{\partial \varphi}{\partial x} + \mathfrak{d}_y \frac{\partial \varphi}{\partial y} + \mathfrak{d}_z \frac{\partial \varphi}{\partial z} \right) d v.$$

Перший член правої сторони з огляду на 1.) є зером, а останє лише другий. Отже електрична енергія представить ся, як :

$$U = - \iiint \left( \mathfrak{d}_x \frac{\partial \varphi}{\partial x} + \mathfrak{d}_y \frac{\partial \varphi}{\partial y} + \mathfrak{d}_z \frac{\partial \varphi}{\partial z} \right) d v.$$

А що :

$$\mathfrak{E}_x = - \frac{\partial \varphi}{\partial x}, \quad \mathfrak{E}_y = - \frac{\partial \varphi}{\partial y}, \quad \mathfrak{E}_z = - \frac{\partial \varphi}{\partial z},$$

тому по вставленю тих реляцій в останнє рівнанє на  $U$ , отримаємо :

$$U = \frac{1}{2} \iiint (\mathfrak{E}_x \mathfrak{d}_x + \mathfrak{E}_y \mathfrak{d}_y + \mathfrak{E}_z \mathfrak{d}_z) d v.$$

або :

$$U = \frac{1}{2} \iiint (\mathfrak{E} \mathfrak{d}) d v.$$

В нашім случаю беремо під увагу плоску філю, яка розходить ся в напрямі оси  $z$ . Всі величини, які впливають на зміну величини філі, є тоді функціями лише двох змінних, а се:  $z$  і часу  $t$ . В тім случаю :

$$\mathfrak{E}_y = \mathfrak{E}_z = 0.$$

Електрична енергія такої філі на одиницю обєму буде :

$$U = \frac{1}{2} \mathfrak{E}_x \mathfrak{d}_x.$$

По узягледненню однак, що:

$$b_x = \frac{1}{4\pi} \mathfrak{E}_x,$$

дістанемо:

$$U = \frac{1}{8\pi} \mathfrak{E}_x^2. \quad 2)$$

З електродинаміки знов знаємо, що вектор на магнетну силу  $\mathfrak{H}$  представляє ся все як curl векторового потенціалу пр.  $\mathfrak{A}$ , зі складовими:  $\mathfrak{A}_x, \mathfrak{A}_y, \mathfrak{A}_z$ , отже:

$$\mathfrak{H} = \text{curl } \mathfrak{A}. \quad 3)$$

Похідна вектору  $\mathfrak{A}$  зі згляду на час  $t$  дає нам силу індукції. Коли зіставимо реляцію 3) в рівнанні II., тоді легко побачимо, що:

$$\mathfrak{E} = -\frac{1}{c} \frac{\partial \mathfrak{A}}{\partial t}.$$

По заступленню  $\mathfrak{E}$  посліднім вираженем в реляції 2), дістанемо:

$$U = \frac{1}{8\pi c^2} \left( \frac{\partial \mathfrak{A}_x}{\partial t} \right)^2 \quad 4)$$

Зовсім аналогічно можна обчислити електрокінетичну енергію  $T$ . Поступимо тут в той спосіб, що ролю вектора  $\mathfrak{E}$  заступимо вектором  $\mathfrak{H}$ , а виражене діелектричного пересунення  $4\pi b$  заступимо магнетною індукцією  $\mathfrak{H}$ . З огляду на се одержимо:

$$T = \iiint (\mathfrak{H} \cdot \mathfrak{H}) d v.$$

А що для етеру  $\mathfrak{H} = \mathfrak{H}$ , тому напишемо:

$$T = \frac{1}{8\pi} \iiint \mathfrak{H}^2 d v.$$

В нашім случаю филля має напрям осі  $z$ , отже:

$$\mathfrak{H}_x = 0, \quad \mathfrak{H}_z = 0,$$

і остає, що:

$$T = \frac{1}{8\pi} \iiint \mathfrak{H}_y^2 d v.$$

З розвинення знов вазору  $\mathfrak{H} = \text{curl } \mathfrak{A}$ , дістанемо:

$$\mathfrak{H}_y = \frac{\partial \mathfrak{A}_x}{\partial z} - \frac{\partial \mathfrak{A}_z}{\partial x}.$$

Але для плоскої филі в напрямі осі  $z$  також складові потенціалу векторового  $\mathfrak{A}$ :

$$\mathfrak{A}_y = 0, \quad \mathfrak{A}_z = 0, \quad \text{лише } \mathfrak{A}_x \neq 0,$$

тому:

$$\mathfrak{H}_y = \frac{\partial \mathfrak{A}_x}{\partial z}.$$

З огляду на се:

$$T = \frac{1}{8\pi} \iiint \left( \frac{\partial \mathcal{A}_x}{\partial z} \right)^2 d v,$$

а на одиницю об'єму:

$$T = \frac{1}{8\pi} \left( \frac{\partial \mathcal{A}_x}{\partial z} \right)^2. \quad 5)$$

Ціла отже енергія Філі в одиниці об'єму вносять:

$$W = U + T = \frac{1}{8\pi} \left\{ \frac{1}{c^2} \left( \frac{\partial \mathcal{A}_x}{\partial t} \right)^2 + \left( \frac{\partial \mathcal{A}_x}{\partial z} \right)^2 \right\}.$$

Докажемо тепер, що обі енергії електромагнетної Філі є собі рівні. В тій цілі розважимо ще деякі взори з електродинаміки.

Густина найзагальнішої електричної струї складає ся з проведеної струї, із струї діелектричного пересунення та з конвекційної струї, іменно:

$$u = i + \frac{\partial b}{\partial t} + \rho v, \quad 6)$$

де  $i$  є проведеною струєю,  $\frac{\partial b}{\partial t}$  струєю діелектричного пересунення, а  $\rho v$  конвекційною струєю. Але в нашім случаю маємо до діла тільки ві струєю діелектричного пересунення; перший і третій складник рівняня 6) відпадають, остає лише:

$$u = \frac{\partial b}{\partial t},$$

або:

$$u = \frac{1}{4\pi} \frac{\partial \mathcal{E}}{\partial t}.$$

Коли знов  $\mathcal{E}$  виразимо через силу індукції і підставимо в посліднім рівняню, тоді дістанемо:

$$u = \frac{1}{4\pi c} \frac{\partial^2 \mathcal{A}_x}{\partial t^2}. \quad 7)$$

Дальше знаємо з електродинаміки, що вир магнетного поля  $\mathcal{H}$  є пропорціональний до густоти струї  $u$ , а іменно:

$$\text{curl } \mathcal{H} = \frac{4\pi}{c} u, \quad 2)$$

або:

$$u = \frac{c}{4\pi} \text{curl } \mathcal{H}.$$

Коли в тім рівняню за  $\mathcal{H}$  підставимо 3), то отримаємо:

$$u = \frac{c}{4\pi} \text{curl } \mathcal{A},$$

<sup>1)</sup> M. Abraham. — A. Föppl: Theorie d. Elektr. B. I. 1907. §§ 54—55.

<sup>2)</sup> L. c. § 62.

6

або на основі взору з векторової аналізи про  $\text{curl}^2$ , маємо:

$$u = \frac{c}{4\pi} (\nabla \text{div} \mathcal{A} - \nabla^2 \mathcal{A}). \quad 1)$$

А що:

$$\text{div} \mathcal{A} = 0,$$

тому остане ся лише:

$$u = -\frac{c}{4\pi} \nabla^2 \mathcal{A}.$$

В останнім взорі треба знов узгляднити, що:  $\mathcal{A}_y = \mathcal{A}_z = 0$ , та що всі величини, які спричиняють якунебудь зміну Філі, є функціями  $t$  і  $z$ ; по узглядненю сего отримаємо:

$$u = -\frac{c}{4\pi} \frac{\partial^2 \mathcal{A}_x}{\partial z^2}. \quad 9)$$

Коли тепер віставимо рівняня 7. і 9. з собою, тоді отримаємо таке різничкове рівняне другого ряду:

$$\frac{\partial^2 \mathcal{A}_x}{\partial t^2} = c^2 \frac{\partial^2 \mathcal{A}_x}{\partial z^2}. \quad 10)$$

Інтегралом сего рівняня є функція такого типу:

$$\mathcal{A}_x = f(z - ct).$$

По зріжничкованю її раз з огляду на  $t$ , а другий раз з огляду на  $z$  і по вставленю одержаних вартостей в 4) і 5), отримаємо такі взори на  $U$  і  $T$ :

$$U = \frac{1}{8\pi c^2} \left( \frac{\partial \mathcal{A}_x}{\partial t} \right)^2 = \frac{1}{8\pi} f'^2,$$

$$T = \frac{1}{8\pi} \left( \frac{\partial \mathcal{A}_x}{\partial z} \right)^2 = \frac{1}{8\pi} f'^2,$$

отже:

$$U = T.$$

Вся енергія даної плоскої Філі складає ся в половині з електричної, а в половині з електрокінетичної енергії. Приймім, що  $e$  представляє нам чисельну вартість обох енергій, тоді ціла енергія системи виносить:

$$W = 2e.$$

Вислідом встанованя тих двох енергій є тисненє в напрямі розходження Філі т. є. в напрямі оси  $z$ , якої величина рівнає ся сумі обох тих енергій то є т. зв. густоті енергії  $W$ . Вартість отже, лучистого тисненя виносить:

$$p = W = 2e. \quad 11)$$

<sup>1)</sup> Л. с. § 28.

Последній взір походить від Maxwell-а; его можна примінити лише до тіл зовсім блискучих і то для случая, коли лучі падають нормально. Коли спроможність відбивання є  $r < 1$ , тоді дістанемо на лучисте тиснене з огляду на 11) такий взір:

$$p = e(1 + r).$$

### Загальна теорія лучистого тиснення.

Взір Maxwell-а нічого не говорить нам про пондеромоторичні сили, які ділають на границі двох осередків. Висліди із взорів Maxwell-а остаять тільки так довго важні, як довго ділання пондеромоторичних сил складають ся із самого лучистого тиснення, а електроматнетні натуги зовсім на внутрішні елемента обаму не ділають. Hertz показав однак в своїй електродинаміці, що взір сей не можна уважати як загальний случай. Тому будемо старати ся із електродинамічних рівнянь Hertz-а для тіл в руху найти загальну форму для лучистого тиснення.

Возьмім під увагу осередок, якій порушає ся зі екоростію  $v$ , тоді для него сила магнетного поля  $\mathfrak{H}$  буде визначена рівняньм:

$$I'. \quad \text{curl } \mathfrak{H} = \frac{1}{c} \left\{ 4\pi i + \frac{\partial \mathfrak{E}}{\partial t} + \text{curl} [v \mathfrak{E}] + v \text{div } \mathfrak{E} \right\}.$$

Подібно друге рівняне для електричної сили  $\mathfrak{E}$ :

$$II'. \quad \text{curl } \mathfrak{E} = \frac{1}{c} \left\{ \frac{\partial \mathfrak{H}}{\partial t} + \text{curl} [v \mathfrak{H}] + v \text{div } \mathfrak{H} \right\}.$$

В рівняню II' зникне третій член, бо як вище ми заложили  $\text{div } \mathfrak{H} = 0$ ; те саме дїє ся з третім членом правої сторони рівняня I' з огляду, що  $v \text{div } \mathfrak{E}$  представляє індукційну струю, яка є зером, бо вона в сїм случаю витворює те саме магнетне поле, що проведена струя.

Помножїм I' і II' через  $\frac{c}{4\pi}$ , а опісля перше через  $\mathfrak{E}$ , а друге через  $\mathfrak{H}$  і зїнтегруймо їх над простором  $v$  та додаймо оба рівняня, то отримаємо:

$$\begin{aligned} \frac{1}{4\pi} \iiint \left\{ \mathfrak{E} \frac{\partial \mathfrak{E}}{\partial t} + \mathfrak{H} \frac{\partial \mathfrak{H}}{\partial t} \right\} dv + \frac{1}{4\pi} \iiint \left\{ \mathfrak{E} \text{curl} [v \mathfrak{E}] + \mathfrak{H} \text{curl} [v \mathfrak{H}] \right\} dv = \\ = \frac{c}{4\pi} \iiint \left\{ \mathfrak{H} \text{curl } \mathfrak{E} - \mathfrak{E} \text{curl } \mathfrak{H} \right\} dv - \iiint (\mathfrak{E} i) dv. \end{aligned}$$

В последнім рівняню маємо чотири інтеграли; назвїм їх по черзі кожний в особна через  $I_1, I_2, I_3, I_4$ , тоді последнє рівняне буде мати форму:

<sup>1)</sup> M. Abraham — A. Föppl: Theorie der Elektrizität, Bd. I. 1907. § 94. <sup>2)</sup> Ibidem.

$$I_1 + I_2 = I_3 - I_4.$$

Розберім тепер з фізичної сторони значіння кожного інтегралу з осібна. Перший з них:

$$I_1 = \frac{1}{8\pi} \frac{\partial}{\partial t} \iiint (\mathfrak{H}^2 + \mathfrak{E}^2) d v,$$

означає зміну електромагнетної енергії з часом  $t$ ; інтеграл знов  $I_2$ :

$$I_2 = \frac{1}{4\pi} \iiint \{ \mathfrak{E} \operatorname{curl} [v \mathfrak{E}] + \mathfrak{H} \operatorname{curl} [v \mathfrak{H}] \} d v,$$

представляє працю, яка походить від тиснень, що діляють на елементи об'єму  $v$ . Третій інтеграл можемо написати ще так:

$$I_3 = - \frac{c}{4\pi} \iiint \{ \mathfrak{E} \operatorname{curl} \mathfrak{H} - \mathfrak{H} \operatorname{curl} \mathfrak{E} \} d v,$$

або:

$$I_3 = - \frac{c}{4\pi} \iint [\mathfrak{E} \mathfrak{H}] d S,$$

де  $S$  означає поверхню, яка обмежує простір  $v$ . Послідній відрізок нічим іншим, як від'ємним вектором Poynting-а; він означає приплив лучистої енергії через поверхню  $d S$ . — Четвертий інтеграл:

$$I_4 = - \iiint (\mathfrak{E} i) d v,$$

подає нам частку енергії, яка перемінилась в тепло Joule-а.

Розв'инім тепер інтеграл  $I_2$  виконуючи назначені діляння під знаком інтегрування, то отримаємо:

$$\begin{aligned} I_2 = & - \frac{1}{4\pi} \iiint \left\{ \left[ \frac{\partial v_x}{\partial x} (\mathfrak{E}_y^2 + \mathfrak{E}_z^2) + \frac{\partial v_y}{\partial y} (\mathfrak{E}_x^2 + \mathfrak{E}_z^2) + \frac{\partial v_z}{\partial z} (\mathfrak{E}_x^2 + \mathfrak{E}_y^2) \right] + \right. \\ & \left. + [\mathfrak{E}_x \mathfrak{E}_y \cdot c + \mathfrak{E}_y \mathfrak{E}_z \cdot a + \mathfrak{E}_z \mathfrak{E}_x \cdot b] \right\} d v - \\ & - \frac{1}{4\pi} \iiint \left\{ \left[ \frac{\partial v_x}{\partial x} (\mathfrak{H}_y^2 + \mathfrak{H}_z^2) + \frac{\partial v_y}{\partial y} (\mathfrak{H}_x^2 + \mathfrak{H}_z^2) + \frac{\partial v_z}{\partial z} (\mathfrak{H}_x^2 + \mathfrak{H}_y^2) \right] + \right. \\ & \left. + [\mathfrak{H}_x \mathfrak{H}_y \cdot c + \mathfrak{H}_y \mathfrak{H}_z \cdot a + \mathfrak{H}_z \mathfrak{H}_x \cdot b] \right\} d v, \end{aligned}$$

де  $a, b, c$  мають слідуєче значіння:

$$a = \frac{\partial v_y}{\partial z} + \frac{\partial v_z}{\partial y}, \quad b = \frac{\partial v_z}{\partial x} + \frac{\partial v_x}{\partial z}, \quad c = \frac{\partial v_x}{\partial y} + \frac{\partial v_y}{\partial x}.$$

Інтеграл  $I_2$ , як вже висше ми згадали, представляє працю, котра походить від пондеромоторичних сил, пр.  $L$ . Для простішої форми вираження на  $L$  впровадьмо ще слідуєчі знаки:

$$\tilde{x}_x = \frac{1}{8\pi} \{ (-\mathfrak{H}_x^2 + \mathfrak{H}_y^2 + \mathfrak{H}_z^2) + (-\mathfrak{E}_x^2 + \mathfrak{E}_y^2 + \mathfrak{E}_z^2) \}.$$

$$\begin{aligned} \bar{x}_y = \bar{y}_x &= -\frac{1}{4\pi} (\mathfrak{H}_x \mathfrak{H}_y + \mathfrak{E}_x \mathfrak{E}_y) \\ \bar{y}_y &= \frac{1}{8\pi} \{ (\mathfrak{H}_x^2 - \mathfrak{H}_y^2 + \mathfrak{H}_z^2) + (\mathfrak{E}_x^2 - \mathfrak{E}_y^2 + \mathfrak{E}_z^2) \} \\ \bar{y}_z = \bar{z}_y &= -\frac{1}{4\pi} (\mathfrak{H}_y \mathfrak{H}_z + \mathfrak{E}_y \mathfrak{E}_z) \\ \bar{z}_z &= \frac{1}{8\pi} \{ (\mathfrak{H}_x^2 + \mathfrak{H}_y^2 - \mathfrak{H}_z^2) + (\mathfrak{E}_x^2 + \mathfrak{E}_y^2 - \mathfrak{E}_z^2) \} \\ \bar{z}_x = \bar{x}_z &= -\frac{1}{4\pi} (\mathfrak{H}_z \mathfrak{H}_x + \mathfrak{E}_z \mathfrak{E}_x). \end{aligned}$$

Тоді отримуємо:

$$I_z = L = \iiint \left\{ \bar{x}_x \frac{\partial v_x}{\partial x} + \bar{y}_y \frac{\partial v_y}{\partial y} + \bar{z}_z \frac{\partial v_z}{\partial z} + \bar{x}_y \cdot c + \bar{y}_z \cdot a + \bar{z}_x \cdot b \right\} dv.$$

Коли останнє рівняння інтегруємо щераз частково, то одержимо:

$$\begin{aligned} L = \iiint \left\{ v_x \left( -\frac{\partial \bar{x}_x}{\partial x} - \frac{\partial \bar{y}_x}{\partial y} - \frac{\partial \bar{z}_x}{\partial z} \right) + v_y \left( -\frac{\partial \bar{x}_y}{\partial x} - \frac{\partial \bar{y}_y}{\partial y} - \frac{\partial \bar{z}_y}{\partial z} \right) + \right. \\ \left. + v_z \left( -\frac{\partial \bar{x}_z}{\partial x} - \frac{\partial \bar{y}_z}{\partial y} - \frac{\partial \bar{z}_z}{\partial z} \right) \right\} dv + \iint \left\{ v_x [-\bar{x}_x \cos(nx) - \bar{x}_y \cos(ny) \right. \\ \left. - \bar{x}_z \cos(nz)] + v_y [-\bar{y}_x \cos(nx) - \bar{y}_y \cos(ny) - \bar{y}_z \cos(nz)] + \right. \\ \left. + v_z [-\bar{z}_x \cos(nx) - \bar{z}_y \cos(ny) - \bar{z}_z \cos(nz)] \right\} dS, \end{aligned}$$

або в скороченій формі:

$$12) L = \iiint \left\{ \bar{x}_x \cdot v_x + \bar{x}_y \cdot v_y + \bar{x}_z \cdot v_z \right\} dv + \iint \left\{ \bar{x}'_x v_x + \bar{x}'_y v_y + \bar{x}'_z v_z \right\} dS,$$

де  $\bar{x}_x, \bar{x}_y, \bar{x}_z$  та  $\bar{x}'_x, \bar{x}'_y, \bar{x}'_z$  означають:

$$\bar{x}_x = -\left( \frac{\partial \bar{x}_x}{\partial x} + \frac{\partial \bar{y}_x}{\partial y} + \frac{\partial \bar{z}_x}{\partial z} \right)$$

$$\bar{x}_y = -\left( \frac{\partial \bar{x}_y}{\partial x} + \frac{\partial \bar{y}_y}{\partial y} + \frac{\partial \bar{z}_y}{\partial z} \right)$$

$$\bar{x}_z = -\left( \frac{\partial \bar{x}_z}{\partial x} + \frac{\partial \bar{y}_z}{\partial y} + \frac{\partial \bar{z}_z}{\partial z} \right),$$

$$\bar{x}'_x = -(\bar{x}_x \cos(nx) + \bar{x}_y \cos(ny) + \bar{x}_z \cos(nz))$$

$$\bar{x}'_y = -(\bar{y}_x \cos(nx) + \bar{y}_y \cos(ny) + \bar{y}_z \cos(nz))$$

$$\bar{x}'_z = -(\bar{z}_x \cos(nz) + \bar{z}_y \cos(ny) + \bar{z}_z \cos(nz)).$$

З рівняня 12) бачимо, що пондеромоторичні сили складаються з двох частин, а іменно з сил  $\bar{x}$ , які діляють на елемента об'єму  $dv$ , та з сил  $\bar{x}'$ , що діляють на граничну поверхню  $dS$ .



Возьмим тепер під увагу спеціальний випадок, а іменно, що філя паде в площі  $(yz)$ ; тоді маємо:

$$\mathfrak{E}_y = \mathfrak{E}_z = 0, \text{ та } \mathfrak{H}_x = 0,$$

а всі похідні з огляду на  $y$  і  $z$  зникають. Що стане ся тепер із силами першого рода  $\mathfrak{X}$ ? В сім спеціальнім случаю:

$$\mathfrak{X}_x = -\frac{\partial \mathfrak{X}_x}{\partial x} = \frac{1}{8\pi} \left( \mathfrak{H}_y \frac{\partial \mathfrak{H}_y}{\partial x} + \mathfrak{H}_z \frac{\partial \mathfrak{H}_z}{\partial x} \right);$$

а що:

$$\frac{\partial \mathfrak{H}_y}{\partial x} = \frac{1}{c} \frac{\partial \mathfrak{E}_z}{\partial t} = 0,$$

так само:

$$\frac{\partial \mathfrak{H}_z}{\partial x} = -\frac{1}{c} \frac{\partial \mathfrak{E}_y}{\partial t} = 0,$$

тому:

$$\mathfrak{X}_x = 0.$$

А дальше:

$$\mathfrak{X}_y = 0, \mathfrak{X}_z = 0,$$

з чого слідує, що:

$$\mathfrak{X}_y = 0, \mathfrak{X}_z = 0.$$

Всі отже повдеромоторичні сили, що ділають на обем  $v$ , зникають, остають лише сили, які ділають на граничну поверхню  $S$ . На тій поверхні маємо  $\cos(nz) = 1$ , отже:

$$\mathfrak{X}'_x = 0, \mathfrak{X}'_y = \mathfrak{Y}_z, \mathfrak{X}'_z = \mathfrak{Z}_z, \quad (13)$$

де перечеркнення в горі означає пересічну вартість.

Приймим, що послідні рівняня справджує слідуоча вартість для  $\mathfrak{E}_x = \mathfrak{E}$ :

$$\mathfrak{E} = A e^{i\vartheta},$$

де  $A$  є амплітудою дроганя, а  $\vartheta$  означає:

$$\vartheta = 2\pi \left( \frac{-z \cos \varphi + y \sin \varphi}{\lambda} - \frac{t}{\tau} \right);$$

притім  $\varphi$  є кутом паданя,  $\lambda$  довготою філі,  $\tau$  періодом дроганя.

Означім вартість на електричну силу впадаючої філі:

$$\mathfrak{E}_i = A_i e^{i\vartheta}$$

для відбитої філі знов:

$$\mathfrak{E}_r = A_r e^{i(\vartheta + \epsilon)},$$

де  $\epsilon$  означає фазу, тоді сума дійсних частий обох виражень:

$$\mathfrak{E}' = \text{real. part. з } e^{i\vartheta} (A_i + A_r e^{i\epsilon})$$

буде представляти повну електричну силу філі. Легко тепер запримити, що:

$$(A_i + A_r e^{i\epsilon}) e^{i\vartheta} = (A_i + A_r \cos \epsilon) \cos \vartheta - A_r \sin \vartheta \sin \epsilon;$$

положимо даліше:

$$A_i + A_r \cos \varepsilon = A_1 \cos \omega$$

а:

$$A_r \sin \varepsilon = A_1 \sin \omega,$$

тоді дійсна частина для  $\mathbb{E}$ :

$$\mathbb{E}' = A_1 \cos(\omega + \vartheta),$$

з заміткою, що:  $A_1^2 = A_i^2 + A_r^2 + 2 A_i A_r \cos \varepsilon$ ,

а:

$$\tan \omega = \frac{A_r \sin \varepsilon}{A_i + A_r \cos \varepsilon}.$$

В граничній площі:

$$\mathbb{H}_x = -\mathbb{H} \cos \varphi = -\mathbb{E} \cos \varphi,$$

$$\mathbb{H}_z = \mathbb{H} \sin \varphi = \mathbb{E} \sin \varphi,$$

тому:

$$\frac{1}{8\pi} \bar{\mathbb{H}}_x^2 = \frac{1}{16\pi} (A_i^2 + A_r^2 - 2 A_i A_r \cos \varepsilon) \cos^2 \varphi,$$

$$\frac{1}{8\pi} \bar{\mathbb{H}}_z^2 = \frac{1}{16\pi} (A_i^2 + A_r^2 + 2 A_i A_r \cos \varepsilon) \sin^2 \varphi,$$

а даліше:

$$\frac{1}{4\pi} \bar{\mathbb{H}}_x \cdot \bar{\mathbb{H}}_z = -\frac{1}{8\pi} (A_i^2 - A_r^2) \cos \varphi \sin \varphi,$$

причому перерізки означають пересічні вартости.

Впровадимо даліше для  $\mathbb{E}^2$  т. зв. її пересічну квадратну вартість, отже:

$$\bar{\mathbb{E}}^2 = \frac{1}{2} A^2.$$

котра послужить нам до обчислення тиснення фолі на поверхню  $S$ .

Тиснення се спричинене силами  $\mathfrak{X}'$  в звязи з гу-  
стотою енергії фолі  $W$ . Коли  $W_i$  буде відносити ся до впадаючої  
фолі,  $W_r$  знов до відбитої фолі, то після взорів електромагнетної  
теорії світла маємо:

$$W_i = \frac{1}{8\pi} A_i^2, \quad W_r = \frac{1}{8\pi} A_r^2.$$

По углядненню послідних взорів в рівнянях для  $\mathfrak{X}'$  отримаємо:

$$\mathfrak{X}'_x = 0$$

$$\mathfrak{X}'_y = -\frac{1}{4\pi} \bar{\mathbb{H}}_y \cdot \bar{\mathbb{H}}_z = (W_i - W_r) \sin \varphi \cos \varphi,$$

$$\mathfrak{X}'_z = \frac{1}{8\pi} [(\bar{\mathbb{H}}_y^2 - \bar{\mathbb{H}}_z^2) + \bar{\mathbb{E}}_x^2] = (W_i + W_r) \cos^2 \varphi.$$

Площа, від котрої фолія відбиває ся, дізнає тиснення  $p$ , якого  
напряв є згідний з площею падання, а з осью  $z$  заключає кут пр.  $\varphi$ .  
Напряв тиснення визначимо в сей спосіб:

$$tg \psi = \frac{\mathfrak{X}_y'}{\mathfrak{X}_z'} = \frac{W_i - W_r}{W_i + W_r} tg \varphi.$$

Що до величини тиснення  $p$ , то в воно вислідною діляна сил  $\mathfrak{X}'$ , іменно:

$$p = \sqrt{\mathfrak{X}_x'^2 + \mathfrak{X}_y'^2 + \mathfrak{X}_z'^2},$$

або по вираженню складових  $\mathfrak{X}'$  через густоту енергії, отримаємо:

$$p = \sqrt{(W_i - W_r)^2 \sin^2 \varphi \cos^2 \varphi + (W_i + W_r)^2 \cos^4 \varphi},$$

або:

$$p = \cos \varphi \sqrt{W_i^2 + W_r^2 + 2 W_i W_r \cos 2 \varphi}.$$

Рівняне се в загальною формою на лучисте тисненя.

Коли  $r$  означати буде рефлексійну спроможність, то заходить буде така звязь між  $W_i$  а  $W_r$ :

$$r = \frac{W_r}{W_i},$$

а дальше:

$$tg \psi = \frac{1 - r}{1 + r} tg \varphi.$$

В наслідок сего маємо:

$$p = W_i \cos \varphi \sqrt{1 + 2 r \cos 2 \varphi + r^2}.$$

Для зовсім відбиваючої поверхні в рефлексійна спроможність  $r = 1$ , тому

$$tg \psi = 0, \text{ отже } \psi = 0,$$

і одержимо:

$$p = 2 W_i \cos^2 \varphi.$$

Для зовсім чорної поверхні  $r = 0$ , отже:

$$tg \psi = tg \varphi, \text{ т. зн. } \psi = \varphi,$$

в наслідок чого:

$$p = W_i \cos \varphi.$$

В першій случаю напрям тиснення  $p$  в згідний з осню  $z$ , в другім случаю в він зовсім згідний з напрямом падаючої філі. Коли лучі падали би нормально на поверхню, тоді  $\varphi = 0$ , а також  $\psi = 0$ , а для тиснення  $p$  отримаємо форму:

$$p = W_i (1 + r),$$

а ся форма в саме формою Maxwell-а, вище наведеною.

Для зовсім блискучої поверхні  $r = 1$ , тоді:

$$p = 2 W_i,$$

а для зовсім чорної поверхні  $r = 0$ , отже:

$$p = W_i.$$

Лучисте тисненя для зовсім блискучої поверхні рівнає ся подвійному лучистому тисненю зовсім чорної поверхні.

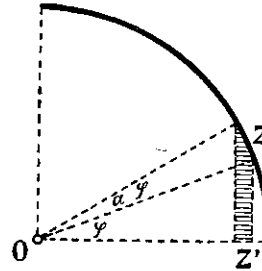
### Лучисте тисненє порожнього простору.

В порожнім просторі промінюване розходить ся рівномірно у всіх напрямках. Подумаймо собі в такому просторі зовсім блискучу поверхню; най її графляє сьвітляна филл під кутом  $\varphi$ . Заложім дальше, що у всіх напрямках з  $O$  (Фіг. 1) виходять лучі і падають на елемент кулистої стрефи  $ZZ'$ , якого поверхня

$$dF = 2\pi \sin \varphi d\varphi.$$

Густота цілої висланої енергії вивосьть:

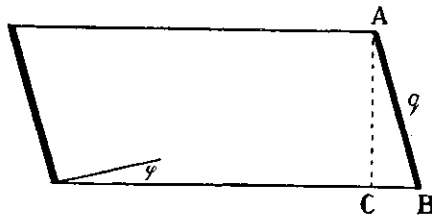
$$\begin{aligned} W &= 2\pi \varepsilon \int_0^{\frac{\pi}{2}} \cos \varphi \sin \varphi d\varphi = \\ &= -\frac{\pi \varepsilon}{2} \cos 2\varphi \Big|_0^{\frac{\pi}{2}} = \pi \varepsilon, \end{aligned}$$



Фіг. 1.

притім  $\varepsilon$  означає емісійну спроможність.

Коли  $q$  представляє величину промінюючої поверхні  $AB$  (Фіг. 2), то тисненє на поверхні  $AC$  в безглядних одиницях вивосьть:



Фіг. 2.

$$dp' = 2 \frac{dW}{AC \cdot c}, \text{ де } c = 3 \cdot 10^{10};$$

або:

$$dp' = \frac{2}{c} \frac{dW}{q \cos \varphi}.$$

Кожному елементови поверхні  $AC$  відповідає аналогічний елемент поверхні  $AB$

$\frac{1}{\cos \varphi}$  разів більший. Тому тисненє на одиницю поверхні  $AB$  є  $\cos \varphi$  разів менше від  $dp'$ . А що напрям того тисненя змикає з нормальною до  $AB$  кут  $\varphi$ , тому:

$$dp = dp' \cos^2 \varphi = \frac{2 dW \cos \varphi}{c \cdot q};$$

тисненє знов на одиницю поверхні  $\varepsilon$ :

$$dp = 2 \frac{dW}{c} \cos^2 \varphi = \frac{4 \pi \varepsilon}{c} \cos^2 \varphi \sin \varphi d\varphi.$$

По зінтегрованю отримаємо:

$$p = \int_0^{\frac{\pi}{2}} \frac{4 \pi \varepsilon}{c} \cos^2 \varphi \sin \varphi d\varphi = \frac{4}{3} \frac{\pi \varepsilon}{c}.$$

В случаю нормальних лучів до поверхні, густина енергії буде :

$$W_e = \frac{2 W}{c}.$$

Коли знов енергія промінює під кутом, який лежить між  $\varphi$  а  $(\varphi + d\varphi)$ , тоді будемо мати :

$$W_e = 4 \pi \varepsilon \int_0^{\frac{\pi}{2}} \frac{\sin \varphi \cos \varphi d\varphi}{c \cos \varphi} = \frac{4 \pi \varepsilon}{c}.$$

По вставленю послідної вартости у взорі на  $p$ , дістанемо :

$$p = \frac{1}{3} W_e$$

а се значить, що лучисте тиснене в порожнім просторі на зовсім відбиваючу поверхню рівнає ся третій части цілої густоти енергії фолі.